

HE

CE

EKİM 2019

Dosya: Kayıp**Rasim Özdenören'den****“Trajik Olan Nedir Ne Değildir”****Derviş Zaim'le****Sinema ve Edebiyat Üzerine Söyleşi**

Rasim Özdenören / Hüseyin Atlansoy / Faruk Uysal / Vural Kaya / Hasan Özlen / Mehmet Solak / Mehmet Aycı / Ali Salı / Hüseyin Kaya / İsmail Karakurt / Ali Berkay / Burak Ş. Çelik / Eray Sarıçam / Eyyüp Akyüz / Mustafa Ergin Kılıç / Kemalettin Bal / Gökhan Çetinkaya / Sîmîn-i Behbehânî / Ali Karaçalı / Hasan Bozdaş / Lütfi Bergen / Semiha Kavak / Derviş Zaim / Hayriye Ünal / Emin Gürdamur / Leyla Arsal / Sercan Ceylan / Ali Necip Erdoğan / Tuba Dere / Sema Bayar / Rüveyda Durmaz Kılıç / Zeynep Satı Yalçın / Esra Özdemir Demirci / Eyüp Tekin / Burak Çelik / Dürdane İsra Çınar / Zeynep Merdan / İbrahim Demirci / Zekîf Yıldırım / Tarık Ateş / Âtîf Bedir / Ali Galip Yener / Mehmet Doruk Kandemir / Abuzer Kalyon / Emre Yılmaz

274

harf

İBN TEYMIYE EZBER BOZAN BİR İLİM VE FİKİR ADAMI

Prof. Dr. Süleyman ULUDAĞ

Biyografi, 200 Sayfa

Her toplumun ve her medeniyetin öz eleştirisi, nefis muhasebesi yapmaya, kendini sorgulamaya, hesaba çekmeye, buna göre kendisine çeki düzen vermeye ve hatalardan sıyrılmaya ihtiyacı vardır. İbn Teymiye, İslam fikir tarihinde bu işi yapan âlimlerden biridir. O ezber bozan bir münekkit / eleştirmen (critic, critical), muhalif bir düşünür, yazardır. Yaptığı eleştirilere, yorumlara, değerlendirmelere ve tahlillere o dönemin ihtiyacı vardı, günümüzün de buna ihtiyacı var. Söz konusu eleştiriler ilim ve fikir tarihimizin doğru anlaşılması için faydalı olmuştur.

www.harfeitim.com.tr

bilgi@harfeitim.com.tr

[harfyayinlari](#)

Birlik Mah. 414. Cad. 10/B Çankaya/ANKARA Tel: (0312) 437 08 85-86 Faks: (0312) 437 08 87

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:23 SAYI:274 EKİM 2019

ISSN 1301-210X

HECE

EKİM 2019

274

K künüye

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 23 SAYI: 274
Ekim 2019 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Âtîf Bedir, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: www.dumat.com.tr

2019 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 220 TL.

Kurumlar İçin: 580 TL.

Hece+Heceöykü: 320 TL.

(2019 Yılı Dergi Aboneliğine 2019 Özel Sayıları Dâhildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.
İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30.09.2019

ÖNYAZI

Rasim Özdenören/Sıradanlık Büyüklük ve Post Modern Duruş / 5

ŞİİRLER

Hüseyin Atlansoy/Açık Kaplan Haykırışı / 7

Faruk Uysal/Âdem / 8

Vural Kaya/Ellerimle Ellerin / 9

Hasan Özlen/Ses Tutulması / 10

Mehmet Solak/Barişa Elverişsiz / 12

Mehmet Aycı/Migren / 14

Ali Sali/Dilimizde Kelimelerden Kalan Bir Acılık / 18

Hüseyin Kaya/Su Bileklere Düşünce / 21

İsmail Karakurt/Sultanahmet'te Erguvan Monologu / 23

Ali Berkay/Aysar / 25

Burak Ş. Çelik/Omzumda Beatlerle / 30

Eray Sarıçam/Taş Kırığı / 33

Eyyüp Akyüz/Tbt / 34

Mustafa Ergin Kılıç/Yaldız / 35

Kemalettin Bal/Denize Uzak Adamın Türküsü / 37

ÇEVİRİ SAYFALARI

Gökhan Çetinkaya/Sîmîn-i Behbehânî'den İki Şiir / 39

Sîmîn-i Behbehânî/Niçin Gittin? /Sır Goncası / 42

GÜNLÜK

Ali Karaçalı/Günler / 45

Hasan Bozdaş/Mağrib Günlükleri I / 52

YAZILAR

Rasim Özdenören/Trajik Olan Nedir Ne Değildir / 61

Lütfi Bergen/Sachiko Murata'nın "İslamda Cinsiyet Diyalektiği / İslam'ın Taosu" Kitabı / 65

AYIN SÖYLEŞİSİ

Semiha Kavak/Derviş Zaim'le Sinema ve Edebiyat Üzerine / 80

DOSYA: KAYIP

Hayriye Ünal/Sunuş / 84

Emin Gürdamur/Kayıp Cennet'ten Sonra / 87

Leyla Arsal/Kaybın Biçime Evrildiği Estetik Arayış: Kayıp Zamanın İzinde / 97

Sercan Ceylan/Tutunamayanlar ve Kara Kitap'ta Arama Arketipi / 104

**Ali Necip Erdoğan/Kaybetmenin/Kaybolmanın Psiko-Sosyal Patolojisi
Kayıp-Değer İlişkisi / 109**

Tuba Dere /Masallarda "Kaybolmak" / 117

Sema Bayar/Bir Adam Üç Kayıp: Cam Kent / 122

Rüveyda Durmaz Kılıç/Franz Kafka - Amerika (Kayıp) / 127

Zeynep Sati Yalçın/Kayıp Kentin Radyosu'nda Kayıp Umutların Hikâyesi / 130

Esra Özdemir Demirci/Kayıp Şairin İzinde; Vaşşi Hafiyeler / 139

Eyüp Tekin/Türk Romanının Acıları: Kayıp Organlar / 141

Burak Çelik/Kaybolanla Kaybolmak: Petersburg'lu Usta / 145

Dürdane İsra Çınar/Kafiyeli Bir Roman, Solgun Bir Mecaz: Nabokov'un Solgun Ateşi' / 148

Zeynep Merdan/Aşk'ı Seyretmek: Kaybolup Giden Bir Kadın / 150

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/Nezihe Meriç'in Anıları / 152

PORTRE

Mehmet Ayıcı/Irmaklar Boyunca / 155

BENİM FİLMLERİM

Zelkif Yıldırım/Eric Rohmer-La Collectionneuse (1967) / 157

HECE POSTASI

Faruk Uysal / 161

ÇEŞİTKENAR

R. Ö./Argumentum Ad Hominem / 165

Burak Ş. Çelik/Emre Yılmaz ile Resmimi Dağlarla Çek Üzerine Kısa Kısa / 167

Tarık Ateş/Şiir Şair Sosyoloji / 168

Burak Ş. Çelik/Kâmuran Şipal'in Ardından / 169

Âtif Bedir/Şair Mehmet Gemci'ye Veda / 170

Türkiye Yazarlar Birliğinde Hece Dergisi Konuşuldu / 171

YENİ KİTAPLAR

Ali Galip Yener/Eleştirisinin Sınırları / 173

Mehmet Doruk Kandemir/Dede Korkut Kitabı Soylamalar ve 13. Boy / 178

Abuzer Kalyon/Kaybolan Dünyadan Nurlu Bir Sima Yozgatlı İhsan Efendi / 180

Rasim Özdenören

SIRADANLIK BÜYÜKLÜK VE POST MODERN DURUŞ

Yıllar önce Oriana Fallaci (1929 - 15 Eylül 2006) şöyle yazmıştı:

“Bin Ladin’in çok büyük bir kişilik olduğunu kimse inkâr edemez. Ben de etmiyorum. Humeyni kadar önemli bence, onun gibi tutkudan doğmuş biri. Bizim artık böyle kişiliklerimiz yok. Belki de sorun burada. Danton, Robespierre, Napolyon, Garibaldi, Lenin, Stalin, Churchill, Hitler... Orada bitiyor. Yarım yüzyıldır Batı kişiliksiz, vasat, yalnızca titri olan isimler üretiyor. Picasso’dan bu yana sanat dünyasının da aynı durumda olduğunu düşünüyorum. Çünkü tutkularımızı kaybettik. Onun yerine akli koyduk. Hedonizm, konfor ve lüksü bir şey sandık. Yanlış yorumlanan bir eşitlik kavramıyla kişiliği ve dehayı yok ettik. Sadece refahla, teknolojiyle, bilimle yaşanmaz. Yarım yüzyıldır sanat nerede, şiir nerede, söyleyin.” (Radikal Cumartesi, 26 Ocak 2002, s. 1, 2).

Fallaci’nin aslında post modern eğilimin özelliklerini vurguladığını söyleyebiliriz. Her şeyin sıradanlaştığı, her şeyin bir konfeksiyon mamulü olarak piyasaya sürüldüğü iktisat ve siyaset ortamında, insanların kişilik farkı da ortadan kalkıyor. Moda dediğimiz farklılaştırma süreci, evet, bir önceki giyim tarzını değiştiriyor; ama gerçek-

leştirilen değişiklik herkes için geçerli kılındığından insanlar arasındaki farklılıklar silinmiş oluyor. İnsanlar kendi farklılıklarını vurgulamak istediklerinde ya farklı traş edilmiş bir köpeğin tasmaını tutuyor veya vücudunun görünen bir yerine dövme yaptırıyor. Bunun dışında ne yapılabilir? Farklı saç kesimleri, saçların alışılmadık renklerle boyatılması gibi ayrıntılar kısa zamanda yaygınlık kazanıyor ve özellik olma değerini yitiriyor.

Modern sanat bir ölçüde seçkinciydi. Post modern, seçkinciliği ortadan kaldırmanın savaşını veriyor. Fakat şimdi, post modernin içinden yeni bir özelliğin gide gide öne çıktığını fark edebiliyoruz. Sıradanlaşma çabasına özen gösterildikçe, sıradanın en sıradan biçimde sunulması ön aldıkça, sırf bu durum, bu kez belki farklı bir düzlemde, farklı ve yeni bir seçkinciliğin doğumunu hazırlıyor olabilir.

Ama son tahlilde, Fallacı'ye hak vermek zorunda kaldığımızı bilmeliyiz.

Sıradanlaşmanın, sanat eserinde dehanın değil ve fakat uzmanlık alanlarının işe yarar hale getirilmesinin göze batan örneği televizyon dizilerinin senaryo yazımında görülüyor. Bu senaryolar artık tek kişinin ürünü olmaktan çoktan çıkmıştır. Senaryonun öyküsünü biri, diyaloglarını başka biri, hastane sahnelerini başkası, sokak sahnelerini daha başkası vb. hazırlıyor. O kadar ki, her sahne için başvurulacak bir müşavir ordusu hazır tutuluyor. Artık burada dehanın payı sıfırlanıyor.

Pappini'nin seksen doksan yıl önce fantezi olarak ele aldığı öngörüsü çoktan gerçekleşmiştir. O, roman atölyesinden bahsediyordu. Ford veya Taylor iş tezgâhında, akan bandın her uğrağında görevlendirilmiş olan işçiler, bir romana gerekebilecek sahnelerle ilgili olarak, fakat romanın bütününden de habersiz biçimde, üstlendikleri sahneleri yazıyorlar ve tezgâhın sonunda gerçekleştirilen montajla ürün tamamlanış oluyordu. Böylece günde elli altmış adet romanın montajı ikmal edilmiş oluyordu. Bu tür ürünlerin meydana getirilmesi için dehaya ihtiyaç duyulmayacağı aşikârdır.

Belki artık Fallacı'nin sözünü ettiği türden dehalar çıkmıyor. Ama onların çıkmasını önleyen hayat ortamına (iktisadî, siyasî alanlara) dikkatimizi yöneltilim. İnsan, gene de öyle hissediyor ki, bu ortamın değiştirilmesi, her şeye rağmen, kendi özgül dehasını bekliyor.

Hüseyin Atlansoy

AÇIK KAPLAN HAYKIRIŞI

III-SES

haydi
oradan bir kaplan bu sefer siyah
asla bırakmadığından anlarsın
ardında yaralı da olsa bir yavru ceylan
panter olmalı diyorsun - değil
ışığıyla parlayan bir kışın artık yığılğan
ve özelliksiz kılınmış kar tanelerinden
uzaklaşmasıyla tanırısın onu.
evet aşk biricik ve benzersizdir

hadi oradan bu sefer ki kaplanlık
rotasız kalmış bir tayfanın
dingin denizlere uğramaz hüznünün
ölümü olsun
doğuşu olsun bir melankolinin
senden iş çıkmaz ne köy
ne kasaba ışıldar gözlerinde
sadece umarsız bir ayyaşın
bir avcıya öykünmesi dökülür dudaklarından

oysa kaplan
açık haykırışıyladır

Faruk Uysal

ÂDEM

gen haritamı okurken vâkıf oldum Âdem'in sırrına
kırıldı kadehi ruhumun.

ne çok dili var insanın
bir de konuşabilse
uzun uzun susan insana baba denir
babalar sustukça mesel daha iyi anlaşılır.

yeniden okunmalı Âdem
sıfatlar asırlarca beslenip büyütüldü
yoruldu bizi taşıyan isimler
Âdem, Havva, Habil, Kabil
zaman geçtikçe isimler de bakım istiyor.

demir döğen atalarımızı unutmadan
ama tarihi de şımartmadan
göç yollarını takip ederek kuşların
olabildiğince düzeyli olabildiğince dengeli
bizi taşıyan isimleri bakımdan geçirmeli.

Hallaç kadar cesur olmasam da
bendiniyim ben de
akıp giderken kalabalıklar sağımdan solumdan
inanyorum birliğe
ve aşkın kütesinin en büyükten daha büyük olduğuna.

kırıldı kadehi ruhumun
artık teslim oldum rüzgârın şehvetine
yağmurun şiddetine.

dün Âdem'dim bugün Âdemgillerden bir âdem oldum.

Vural Kaya

ELLERİMLE ELLERİN

Ellerim soğuyor tıpkı bir ölünün elleri gibi
 Ölüyor bugün ellerim titrek ve serseri
 Sana kuşlarla açılacaklar bir zarf içinde morlu
 Bir ah mektubu da bırakmayacağım kabulün olsun
 Huzur içinde taşınmak bırakmak geride bazı şeyleri
 Kuşlarla değişmek olurdu bunun adı masal olsa
 Ellerimden soğuyor ilkin aşk ile nasır bir kardeşti
 Bana bunu çok önceleri bir silahla siyah dayatıldığında
 Birlikte koyun koyuna uyuduklarını anlattıklarında
 Anılarımı arkalı önlü mevsimler dolusu
 Terk ettiğimi hatırla en az bin yıllık defterimle beni
 Hatırlarız birlikte belki

Bana çok ölümler vadettiğini anımsıyorum
 Ölmedin de bir yandan gök zamanlarında ekinlerin
 Ayakta güç bela durabilmiş bir tarla kuşunun
 Ağır yaralı kanatlarından sızıp geldiğimi sızım sızım
 Ahlat ağaçları gibi sonsuz bir ıssızlığa bırakıldığımda
 Yürek burkuntularımı bir valize doldurup
 Bütün bütün sana bırakacağıma inan, ellerimle
 Ellerim vedalaştığında senin vaktin dolmuş olacak
 Yüzükoyun çocuklukların ağlayarak herkes kendi
 Eskisini ve çiğdem mevsimiydi kırlarda dolandırıp
 Kurcaladığım şeysin aklımın o bir kenarında kalmış
 Biraz menekşe ve kiraz zamanı kapıdaydı atların
 Yaz kışnemeleri doldururdu evimizin içini
 Hepsi geldi geçti bir şenlikti
 Sümbülleri yerlilerden önce kovdular kalbimizden
 Kim bilirse bu bilmeceyi ona vereceğim ellerimi

Hasan Özlen

SES TUTULMASI

— ne atıyorsun yararı evime!

bir şiirin ilk dizesini bulmak zordur, senden uzak
senden uzak, bir şiirin ilk dizesini bulmak kadar
her gün şakaklarımda soğuk, göğsümde bir bıçak
yabancı topraklarda suç işlemişim bir de küstah
gövdem lanetlidir kovulduğumdan beri bir sabah
şehâ..

sen merhametimsin benim

sen benim dinim

ibadetim

daha sağlam tutmalısın ellerimi

benim

kederim

birçok asırlar geçmiş değmemiş saçlarına ellerim

kurtuluş parkında saatlerce bir dilsizi dinledim
demek susmak da siyahtır ayrılıklar gibi
koptu damarlarımdan gül, ayrıldı an dışında her şey
boğulurken sokakların caddelerin uğultusunda sessiz
yazgımı yağmalayan ölümler geçerken ömrümden
insanlar iyi günler dedi bana iyi geceler hoşça kal
oysa dünya ağrısı çekenlere iyi günler denmez
demek canın ağrması da kızıldır ayrılıklar gibi
yıllarca gece yıllarca sabah oldu dinmedi kinim

iyileştirmiyor merhem diye yaralarımıza sürdüğümüz şiir

insan etinin sergilendiği meydanlardan kaçarak
koşarak terli bir rüya sonrası düştüğüm dalgınlıktan
içimi magmayla haşladım lav içtim etnaya çıkıp atladım
diri diri gömdüm kendimi derimi yüzdüm dağladım
böceklerle yedirdim etimi külle dolu odaya kapandım
kestim göz kapaklarımı bedenimi lahite kapattım

zaman en iyi zehirdir yankılanıyorsa zihinde bir cümle

yaşamak, bileklerimi kesmekle sesine sarılmak arasında bir gelgit
 susma ne olur, gökyüzü gibi bir şeydir sesine dokunmak
 duyulmayınca sesin eşkıyalar ortalığı kan gölüne çevirir
 gölgeler peşimdedir sokaklar peşimde, peşimde öteki benim
 ağzımı kitaplara dayadım kana kana içtim geçmedi kekemeliğim
 kaç kez kovmuştun beni sayamadım kapına geldim ar etmedim
 ağladığım anlaşılmasın diye şemsiyesiz geçtim yanından insanların
 kefaret olmadı hiçbir bedel, durmadı içimi deşen jilet
 susmak bundanmış dedim ve kapılmak nefes almıyor hissine
 tükendi kokun sinmiştir diye tekrar tekrar gittiğim şehirler
 ayakkabım parçalandı etim, geçmedi zelzelesi içimin
 içimde kaç zindan birikebiliyorsa o kadar zindan biriktirdim
 kaç zincir vurulabiliyorsa ayaklara ellere o kadar zincir
 kaç zehir akıtmak gerekiyorsa damarlara o kadar zehir
 döndüm durdum dünyada
 baktım
 yoktu senden başka yerim

sen gittiğinden beri binlerce ben'le ismini zikrederim

Mehmet Solak

BARIŞA ELVERİŞSİZ

burak ş. çelik'e

uzan toprağa sen de sereserpe düş kur
bahar güneşine kaçtığın zamanlara nispet
tutun *yığılık molozlar* arasından canhavliyle
fişkırın umutlarına *biraz arabesk biraz milli*
biraz frenk tadında az biraz kekremsi

işte hayat
elinde kör çakı sedefli fildişi
yont yontabildiğin kadar gövdende
bütün günahları kışkırtan sana bana
vatanıma ve şaire dair ne varsa

baban doğurmadı seni -bil- kerahet vakti
önce namaz kılıp sonra anız yaktıkta mutlu mesut
sen de anacığını soğuk bir kovukta tek başına
daraç sokaklarda gezinmen için
bir ölüyü tut avuçlarından sımsıcak
kanamış avuçlarından bir ölüyü birini daha
mecalsiz bacaklarından sımsıkı
kan revan ağlayışlardan
toz toprak gülüşlere bir nöbet sonrası
bir ölü bağışla kendine bir
saklı cinnet

nafiye
 ılık atmak doğdun bir kere
 sen dođurmadın seni dođdun işte seni bekleyen kadere
 -bilir herkes nasıl olduğunu sabiler bile řimdilerde-
 leyekler de getirmedi o guraba laklaklan
 meçhul vadilerden mevzun sözlere serkeř
 gegit yoluna durma hatırla haydi
 kimleri yıldırmadı kimleri aksak temur
 eksilmez burnundan o koku kulađından uđultu
 bitmez bu *yaşama hırsı* nafiye
 bu *tüccar hastalığı* yaşlandıkça
 göveren *dirilmek korkusu*

ağır içindeki musayı hoş tut gönlünü
 bekleme gelir diye gelir elbet elinde asası
 ardında müsellaħ ordusuyla firavun
 yılların kiniyle yılların yemini barışa elverişsiz
 dađlar aşarak denizler yarararak anbean
 demeden gündüz demeden gece

işte hayat
 tohumu çatlatan toprađı yaran
 nafiye sancı

Mehmet Aycı

MİGREN

-O.W.S. için-

Güneşi yarattığında Tanrı
Kafanın içinde yarattı
Güneşi döndürdüğünde Tanrı
Kafanın içinde döndürdü
O kadar hızlı o kadar hızlı o kadar hızlı
Hayal meyal seçilen ekin tarlaları
Hayal meyal seçilen elma ağacı
Hayal meyal seçil yılan ıslığı renginde
Kafanın içinde bunlar uçuldayan bir topaç
Nasıl duruyorsa öyle hareketsiz gibi
Daha her şeyi öyle gezegenleri
Yıldız yağmurlarını uçurumları
Kuruyan denizleri kaybolan kıtaları
Nuh'un tufanını bile Tanrı, Tanrımız
Kafanın içinde yarattı önce
Hatta Ağrı'yı bile
İnsan ağrılara sarılıyor bilince!

Ne kadar insan yarattıysa Tanrı
O kadar güneş yarattı kafasına göre
O kadar ısı ışık o kadar döngü
O kadar hız o kadar buğday o kadar elma
O kadar yılan o kadar yılan ıslığı
O kadar hayal yarattı o kadar meyal
O kadar topaç yarattı çevirmek için
O kadar donma, çözülme, o kadar çevrim
O kadar yıldız yarattı o kadar deniz tuzu
O kadar kaybolan renk o kadar çıldıran renk
O kadar dağ ağrısı af edersiniz
O kadar Ağrı Dağı o kadar Nuh Tufanı
O kadar farklı ince...

İstersen toprağa sor o sana söyler
 Sana söyler tümülüsler yağma çakıllar
 Sana söyler kaya mezarları lahitler
 Sana söyler yontulup dikilen taşlar
 Sana söyler piramitler örenler örümcekler
 Sana söyler sunaklar ve adaklar
 Sana söyler masallar efsaneler tarih
 Sana söyler vazolar urneler küpler
 Sana söyler ilaçlar hekimler eczacılar
 Sana söyler Anasır-ı Erbaa
 Ve nice...

Hatta sorabilirsin Nemrut'a bile
 O ne yaman ağrıdır başını tokmaklatır
 O ne burgudur öyle
 Tarifsizdir dilince...

Cem'in kızlarına sor onlar da bilir
 Akıtılan kan bilir tutulan demir
 Üzümün gelini bile o tatlı mahmurluk
 Herkes isteyebilir başının uçmasını
 Herkes rahat edebilir saklı zehrince...

Bir yerin ağrıyorsa varsın
 Ve ağrıdan anlarsın yaşadığını
 Ağrıyı kesmek için çoğu zaman intihar
 İnce...
 İstemekle ölmüyor sahiden ölmeyince.

O zaman ki aklına sözün geçmiyor
 Aklına geçse bile parmaklarına
 Ellere geçse bile anılarına
 Hatta umutlarına kaygılarına
 Aklında bir giyotin mesela:
 Aklımda bir giyotin
 Ağrısız bir bedene kavuşmak arzusu bu
 Ya da uçsuz bir uyku
 Ashab-ı Kehf'ten uzun, serince...